

sættes uden samtykke, såfremt det er påkrævet. Er der tale om anbringelse uden for hjemmet, kommer dog bestemmelserne i § 28, § 30 og § 31, stk. 2, til anvendelse.

Til § 28.

Bestemmelsen omhandler de tilfælde, som behandles i den gældende lovs § 60, stk. 1. Det er i disse tilfælde ikke tilstrækkeligt, at anbringelse uden for hjemmet er påkrævet af hensyn til barnets eller den unges tarv, men anbringelsen skal være påkrævet af hensyn til barnets velfærd, og der skal foreligge en af de under stk. 1, nr. 1-3, nærmere angivne situationer.

Det er tilsigtet ved omformuleringen at forenkle og tydeliggøre den sproglige form, men der er ikke herved foretaget nogen realitetsændring med hensyn til, hvornår tvangsmæssig anbringelse uden for hjemmet kan finde sted.

Stk. 2 omhandler de tilfælde, hvor man under den hidtidige lovgivning — uanset at forældrene er enige i anbringelsen uden for hjemmet — anvender § 60, fordi en aftale i henhold til § 59, stk. 1, ikke anses for tilstrækkelig til gennemførelse af påkrævet forsorg.

Den almindelige regel må være, at forsorg, der er etableret i samarbejde med forældrene, ikke opretholdes længere, end forældrene er enige i opretholdelsen. Der gives imidlertid tilfælde, hvor det ikke vil være forsvarligt at efterkomme forældrenes ønske om hjemgivelse af barnet eller den unge. Disse tilfælde kan være en belastning for det almindelige tilidsfulde samarbejde mellem forældrene og børne- og ungdomsværnet og må derfor begrænses så meget som muligt. Dette kan ske derved, at man allerede ved sorgens etablering gør forældrene klart, at børne- og ungdomsværnet må have retten til at bestemme, hvornår sorgens skal ophøre. Hvor en sådan beslutning ikke er truffet ved sorgens etablering, må der være adgang til på et senere tidspunkt at træffe en beslutning efter § 28, men anvendelsen af denne adgang bør begrænses til tilfælde, hvor hensynet til barnets eller den unges velfærd på dette tidspunkt gør det nødvendigt. Dette svarer til, at man de fleste steder under den nugældende lovgivning kun nødtvunget ændrer en anbringelse i henhold til § 59, stk. 1, til en anbringelse i henhold til § 60, stk. 1.

Til § 29.

Aldersgrænsen 18 år for iværksættelse af børneværnsforanstaltninger er den hidtil gældende, jfr. navnlig §§ 107-108 i den gældende lov.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er nye, jfr. herom de almindelige bemærkninger i afsnit III. 6. g. og h.

Til § 30.

Bestemmelsen svarer sammen med blandt andre § 46, stk. 2, til den gældende lovs § 12. Påbudet til børneværnet om at indkalde forældrene m. v. er dog begrænset til § 28-tilfældene. Det er ikke fundet påkrævet at opretholde pligten til at indkalde forældrene ved de andre hjælpeforanstaltninger. I mange tilfælde vil det alligevel være rigtigst af hensyn til samarbejdet med forældrene at indkalde dem til mødet.

2. og 3. punktum er en konsekvens af den nye regel i § 29, stk. 2. Af praktiske grunde er det ikke påbudt at indkalde den unge til mødet. Det er anset for tilstrækkeligt at give ham lejlighed til at fremkomme med erklæring i sagen, f. eks. gennem det stedlige børne- og ungdomsværn eller børneværnskonsulenten.

Til § 31.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 6, stk. 1, 1. punktum, i den gældende lov. Bestemmelsen om, at formanden eller næstformanden skal være til stede, er dog ikke opretholdt. Såfremt de er fraværende, må de resterende medlemmer og suppleanterne vælge en fungerende formand, således at der ikke opstår perioder, hvor børne- og ungdomsværnet ikke kan fungere.

Stk. 2 svarer til § 6, stk. 1, 2. punktum, og § 32, stk. 1, 3. punktum.

Stk. 3 svarer til § 9, stk. 3, 1. punktum, og stk. 4 svarer til § 12, stk. 1, sidste led.

Det er ikke fundet påkrævet at opretholde bestemmelsen i den gældende lovs § 6, stk. 2.

Til § 32.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 13, stk. 1. Det er dog ikke fundet påkrævet at bevare reglen om forkyndelse som af straffedomme.

Til § 33.

Stk. 1 og 2 svarer til den gældende lovs § 7 og § 33. Fristen på 2 måneder i stk. 2 for opretholdelse af en anbringelse uden for hjemmet i henhold til en foreløbig beslutning svarer til fristen i § 7, stk. 3, når der både har været en foreløbig beslutning, truffet af formanden, og en foreløbig beslutning, truffet af børneværnsudvalget.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 19 a.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 14.